

Afgjørelse. For mig stiller det sig derfor saaledes, at der bestod en gammel Retstilstand, som blev afbrudt i 1840 paa den Maade, at Kongen sagde: Jeg vil en Undersøgelse, og, førend denne er til Ende, maae I ikke fortsætte Administrationen paa den Maade, som hidtil har været brugelig, og da denne Undersøgelse var tilendebragt, emanerede Resolutionen af 1ste Juli 1846, som løsrev sig fra den gamle Grundvold, som opstillede en Kjøbesum efter Taxation og de øvrige Betingelser, som Resolutionen indeholder. Naar man nu overseer, hvorledes Forholdet saaledes har udviklet sig i Tidens Løb, saa er det, jeg har meent, at man kan forsvare at slutte sig til den gamle Retstilstand, der fra Aarene 1784—85 indtil 1840 havde consolideret sig paa disse Domaines, og uagtet en Standsning deri skete 1840 og uagtet Resolutionen af 1846 opstiller noget Nyt, saa ligger der virkelig i disse gamle Forhold et for disse Eiendomme særlikt Factum, der støtter Lovforslaget paa en ganske eiendommelig Maade. Jeg tillod mig at nævne, at jeg betragtede Frederiksborg og Kronborg Districter og det odsherredste Gods som dem, der give — om jeg maa bruge det Udtryk — en Typus af disse gamle Forhold, thi de staae klare i Henseende til disse Eiendomme, af hvilke det odsherredste Gods er det betydeligste af de tilbageværende gamle Krongodser. Det vil nemlig erindres af Finantsministerens Referat i Folkethinget, at det med Hensyn til Jagerspriis Gods, hvoraf der er noget mindre tilbage, er bemærket, at det er overtaget af Kronen 1798 og at der ikke foreligger nogen speciel kongelig Resolution om dette Gods, men at det stedse har været siktiende vedtaget og gennemført, at Resolutionerne for det odsherredste Gods, og navnlig den af 9de Mai 1792, ogsaa skulde gjælde der. Ligesom man heri og ligeledes ogsaa i den Kundskab, som Udvalgets ærede Formand har til disse Forhold, har Vidnesbyrd om, at det virkelig fra gammel Tid af har stillet sig paa Jagerspriis ligesom paa det odsherredste Gods, saaledes foreligger der en kongelig Resolution af October 1819, som ganske sætter disse Godser ved Siden af hinanden i Henseende til Moderation i Afgifter for Jæ-

sterne, i Henseende til Betalingen af betydelige Restancer, baade for Jæstere og for Arvefastere, og i Henseende til den Capitelstart, hvorefter Betalingen skulde finde Sted, saa at jeg i denne Resolution af 1819 har fundet en Bekræftelse paa, hvad der, som sagt, fra andre Sider er bevidnet om, at Jagerspriis Gods er de facto fra gammel Tid behandlet ligesom Odsherreds Gods. Angaaende de fælteste Godser har den da fungerende Finantsminister paa det af mig citerede Sted omtalt de 3 kongelige Resolutioner, som vedrøre Forholdene der, og har gjort opmærksom paa, hvorledes der vel der har været betinget, hvad man kaldte Kjøbesummen, men den var beregnet i Genhold til planmæssige Afgifter, og alt saa beregnet paa den samme Maade, efter det samme Princip, som det, der forøvrigt er gjort gjældende baade i Henseende til de andre gamle Krongodser, og som ogsaa ligger til Grund for det Forslag, hvis Behandling foreligger. Hvad endelig angaaer Bøndergods paa Lolland, er det saa ubetydeligt, at jeg ikke skal dvæle derved; der er ikke mere tilbage end om trent, saavidt jeg veed, 9—10 Tdr. Hartkorn i Jordtillæg til Gaardene foruden nogle Huse. Jeg har troet at skylde Rede og Rigtighed for, hvorledes jeg er kommen til den Overbeviisning at turde stemme for nærværende Lov med den Indskrænkning, som jeg tilligemed 2 andre Medlemmer have tilladt os at foreslaae det ærede Thing.

Steffensen: Naar den sidste ærede Taler har gjort os bekendt med det Tab, som Statskassen vil lide efter det Foredrag, den da fungerende Finantsminister har holdt i det andet Thing, maa jeg tillade mig at bemærke, at den Taxation, som Tabet vilde blive efter, skete paa en Tid, da Priserne paa Eiendommene neppe svarede til de nuværende, og det har ogsaa viist sig saaledes i Praxis, da Ingen paa de to Godser paa Falster, som jeg kjender, har forlangt Eiendom, uden hvor det var nødvendigt, naar Dødsfald indtraadte, da han saa enten maatte gaae fra Gaarden, eller tage mod de Vilkaar, som vare fastsatte, og jeg troer derfor, at Tabet ikke vil blive saa stort, dersom Eiendommene skulde taxeres saaledes ved Overdragelsen til Eiendom, at de